

1.1 Grafikus képfarmátumok

A grafikus állomány formátumok minden változatát áttekinteni szinte lehetetlen feladat. Írásunk adta kereteken belül, csak az általunk legfontosabbnak ítélt, főleg PC DOS környezetben gyakori formátumok kerülnek felsorolásra. A formátum típus név után zárójelben adjuk meg az állomány kiterjesztését.

1.1.1 Állóképek

PCX (*.pcx)

Rasteres típusú Zsoft Corporation fejlesztés.

MS-DOS operációs rendszerkörnyezetben az egyik leterjedtebb formátum. Eredetileg a Paintbrush program formához fejlesztették ki.

TIFF (tag image file format, *.tif)

Rasteres típusú Aldus és Microsoft fejlesztés.

Elsősorban a szkennelést beolvasott képek felső tartására használják főleg DTP rendszerekben. Igen elterjedt Aldus, Microsoft alkalmazásokban és szkennelő szoftverekben.

GIF (Graphics Interchange format, *.gif)

Rasteres típusú Compuserve Incorporated fejlesztés.

Nagyfelbontású, sokszínű képek tárolására, képmélyn történő megjelenítésére használatos. Mivel igen jól tömörített állomány ezért kiválóan alkalmas az Interneten való használatra is.

GEM IMG (*.img)

Rasteres típusú Digital Research fejlesztés.

Főleg a Ventura Publisher applikációhoz fejlesztették ki és jól támogatja a monitron megjelenítést.

TGA (Truevision Targa, *.tga)

Rasteres típusú Truevision Inc. fejlesztés.

Elsősorban a Targa grafikus Lattice szoftver által támogatásra készült. Mára is elterjedt szkennerekkel és festőprogramokkal is.

BMP/DIB (Microsoft Windows Device Independent Bitmap, *.bmp, *.dib)

Rasteres típusú Microsoft fejlesztés.

Alapvető formátum minden windows alatti bitmá alkalmazás esetén. Sokos más területen nem támogatott formátum. Windows alatt könnyen kezelhető bitterkepés formátum, amely főleg kis méretű képek tárolására alkalmas, mivel RLE tömörítést tartalmaz.

JPEG (Joint Photographic Expert Group, *.jpg)

Főleg fotorealistikus, valóságképek tárolására és megjelenítésére használatos tömörített bitterkepés formátum. A képeket 8x8 képpontos blokkokra bontja és a blokkok 64 pixelnek a hal felső sárolban lévő képponthoz való viszonyát alapul írja le. Ez a tömörítés jóval kevesebb helyet igényel, mintha minden képpont jellemzőit külön-külön írunk le. Kéhasználat: a tömörítésnél azt is, hogy az emberi szem sokkal érzékenyebb a fényességek változására, mint a színek módosulására, így adatvesztéses tömörítés is alkalmazható. Nagy előnye, hogy ez idáig a legjobban tömörített képfarmátum, ezért az Interneten a GIF mellett JPEG formátumot használják leginkább. Akár nagyadatkora miatt lehet a JFG file, mint egy véle egyenlő minőségű GIF file.

DXF (Drawing Interchange Format, *.dxf)

rasteres lecsodaszott változat

ASCII formátumú AutoCAD Inc. fejlesztés CAD (Számítógéppel Segített Tervezés) programokhoz. Mivel az ASCII szöveg formátum rendkívül könnyen dolgozható fel, ezért kifejlesztették egy bináris változatot is. A bináris változat az AutoCAD Release 10 változatával jelent meg, amely korábbi 33% adal növekedés és kb. 3-szor gyorsabb az ASCII változattól. A DXF formátum kiválóan alkalmas grafikus adatok közvetítésére alkalmazások között, mint a legújabb számítógépes platformon igen népszerű formátum. Segítségével 3D objektumok, görbék és fontok is leírhatók, ezért elég nehéz feladat DXF formátum kezelő programot készíteni. Ha ilyenre vállalkozunk, akkor valóban CAD programot készítenk. Gyakorlati tény, hogy a CAD programok közötti adatcsere szabványává vált ez a formátum.

HP-GL (Hewlett Packard Graphics Language, *.plt)

Hewlett Packard fejlesztés vektorgrafikus formátum. Eredetileg rajzgépek vezérlésére szolgált, már a vezérlőutak is vezérelhetők a segítségével. Minden CAD program, a szövegszerkesztők és grafikon készítő programok által is támogatott formátum. Valójában nem képfarmátum, ha nem egy rajzrajzoló nyelv, amely el papírmérettől függetlenül tudunk rajzokat megadni. A PCL 5 (Printer Control Language) nyelvtan nyelvet numeró lézer és tintasugaras nyomtatott mind elfogadják a HP-GL/2 változatot. Tehát PCL 5 vezérlő parancsokat használva deimálhatunk a lapon egy olyan teglalap alakú területet, amelyen belül HP-GL 2 kép rajzoló. Máskeppen fogalmazva: HP-GL 2 kép beágyazható PCL 5 szövegbe.

PS (Basic PostScript Graphics, *.ps, *.eps)

Vektor és bitterkepés formátum, valóban egy rajzoló nyelv, amely hasonló a FORTH programnyelvhez. Adobe Systems Inc. fejlesztés eredetileg nyomtatókhoz és egyéb output eszközökhöz terveztek. Az EPS (Encapsulated PostScript) változat megjelenésével különösen alkalmas színes képek és nyomdakez anyagok tárolására. Bár a DTP rendszerben a PS szabvány, de a nyelv bonyolultsága miatt feldolgozó PS file-t inputként elfogadó alkalmazást készíteni meglehetősen nehéz feladat. Adobe's Postscript Language Reference Manual több mint 700 oldal.

WMF (Microsoft Windows Metafile, *.wmf)

Eszköz független és jól strukturált file formátum főleg grafikus képek tárolására és Windows alatt futó alkalmazások közötti transzponálására. Mivel igen rugalmasan strukturált, az lehet, hogy benne, ezért jóval több formátumra írta a bitképet. A WMF file Microsoft Windows grafikus függvények sorozatát tartalmazza, tehát elhelyezkedik grafikus makrókódsíkok halmazaként is. A metafile tartalmaz egy fejezetet (header), melyet néhány rekord követ. A rekordok tartalmazzák egy GDI hívást (Windows graphics device interface), adatokat, függvény azonosítót és paramétereket. Főleg a WMF a legjobban elszórt független Windows formátum és minden Microsoft alkalmazás támogatja.

Microsoft Windows Icon (*.ico)

Az icon file 32x32 képpontot ír le általában 4 bit színmélységben. A színeit a bitekkel együtt 776 byte hosszú az állomány, amelyet a Windows használ ikonként.

Kodak Photo CD (*.pcd)

Kodak Precision Color Management System (KPCMS) rendszerrel használó speciális Kodak fejlesztés, amely igen nagy felbontású és színmélységű képek tárolására alkalmas. A Kodak több szervernek az általunk elbármított negatív filmekről előhívva után kb. 100 db képet írunk a egy CD-ROM lemezre Kodak CMS Photo CD file formátumban. A legtöbb CD-ROM olvasó felismeri ezt a formátumot, így speciális Photo CD lejártszó nélkül is megtekinthetjük képeinket. A KPCMS lehetővé teszi, hogy különböző felbontásokban használjuk a képeket a rendelkezésünkre álló hardver erőforrás függvényében.

A Kodak Photo CD formátumok:

Tipus	Felbontás	Szükséges Memória (Mbyte)	Felhasználási terület
Base 16	128 x 192	0,07	Íkon szerűen megjelenő index kép
Base 4	256 x 384	0,28	Előforgatott kép a képernyőn, mivel a Base változat túl nagy méretű a forgatáshoz
Base	512 x 768	1,13	Televízió vagy monitoron való megjelenítés
4 Base	1024 x 1536	4,50	HDTV-n való megjelenítés
16 Base	2048 x 3072	18,00	DTP alkalmazások. Legnagyobb felbontás 35 mm filmről a Photo CD Master Disc számára
64 Base	4096 x 6144	72,00	Elméletileg a legnagyobb felbontás 35 mm-es vagy nagyobb filmről a Pro Photo CD Master Disc

A táblázatban található nagy felbontásokhoz feltétlen meg kell említenünk a Kodak cég speciális scannerét, melyek biztosítják ezeket a minőségeket. A 64 Base felbontáshoz pl. a Professional PCD Film Scanner 4045-öt ajánlják, amely körülbelül 4400 pixels/inch felbontásban képes dolgozni.

1.1.2. Mozgóképek formátumok

A mozgóképek formátumok rendkívül dinamikusan fejlődnek. Ez a fejlődés egyrészt köszönhető a multimédiás alkalmazások elterjedésének, másrészt az INTERNET világméretű orvulételnek.

Teljes képernyős lejátszást a legtöbb multimédiás program úgy használja, hogy egy kis ablakban jeleníti meg a videó képet és lehetőség van akár teljes képernyőre váltanunk. Ekkor a felbontás nagy mértékben lecsökken, mert a kis ablak pixeleinek száma a nagy ablak megfelelő számú pixele káppja meg. Olyan hatású, mintha nagyítón keresztül néznénk a képet.

Teljes mozgású lejátszást (full motion) az emberi szemnek folyamatosan tűnő mozgó képlejtszám, amelyekben 30 képkocka jelenik meg másodpercenként. A gyakorlatban már azonban olyan videófelvételket is teljes mozgásúnak neveznek, amelyek képváltási frekvenciája csupán 15 képkocka másodpercenként.

Autodesk FLI

Autodesk Animator alkalmazás által használt mozgóképek formátum, amely valóban teljesen digitál képek sorozatát tartalmazza.

Grasp GL animáció

Grasp (Gracical System for Presentation) általában egy slide show, amely a Microsoft Industries Inc. fejlesztés. Eredetileg üzleti bemutatókhoz készült, mivel parancs nyelv és számtalan vizuális hatást tesz lehetővé pl. átmenetek, torlások, feliratozások stb.

MPEG (Moving Pictures Experts Group)

Egész képernyős teljes mozgású videó lejátszást tesz lehetővé, olyan 386-486-os rendszereken, amelyekben megcsúszásmentesen CD-ROM olvasó található. Ezen az a formátum válhat a mozgóképek szabványává (bejegyzett ISO, International Organization for Standardization szabvány), amelyet a MPEG alapon fejlesztettek. Ha MPEG file (MPG) kódot tartalmaz, mint vizuális kereteket (frames), és a két egymással követő képet közötti különbségeket tárolja a file-ban. Ezzel a megoldással igen nagy mennyiségű képkocka elfér egy nem túl nagy méretű állományban. Mivel elég bonyolult formátumról van szó ezért komoly erőforrásra van szükségünk a zökkenőmentes mozi hatás elérésére. Speciális hardver eszközöket fejlesztettek ki az MPEG file-ok lejátszására. Ma már szinte minden grafikus kártyát ellátanak MPEG lejátszó chip-pek, és megjelentek az MPEG formátumban merész lemezre rögzítő kamerák is. Sőt a mozgófilmek is kaphatók úgynevezett Video CD ROM lemezen. Egyelőre csak kb. 75 perces film fér rá egy CD lemezre, de hamarosan elvárásokról kerülnek ki szabványú CD-ROM formátumok, amik lehetővé teszik több óras filmek rögzítését video CD-n, video kazetta helyett.

AVI (Audio Video Interleave)

A Windows lehetetlen megjelenítendő formátum, mivel Microsoft fejlesztésű a "Video for Windows (VFW)" alkalmazás részének jelent meg. Hanggal ellátott mozgóképek lejátszására alkalmazható. Híresre lett általában kb. 15 képkocka másodperc sebességgel. A Windows operációs rendszerhez már hozzáadja a VFW-t, így az AVI állományok lejátszhatók. Az AVI állomány határozatlan viszonylag nagy méreteiben keresendő.

MOV (QuickTime movies)

Használva az MPEG formátumhoz ez a formátum is professzionális videó és hang vagy multimédia alkalmazásokhoz készült. Szintén bejegyzett ISO szabvány és bár a Apple Inc. elsősorban Macintosh számítógépekre fejlesztette ki, már letezik egyszerű P-^{cs} alkalmazásra is.

GIF (Graphics Interchange Format)

Az állomány formátuma mellett mozgóképek formátuma is van a GIF-nek. Ennek speciálitái vannak, mivel a CompuServe fejlesztésű ezért csúszkázhatatlan ez a formátumot támogatja. 1994-ben az UNISTYS értesítette a CompuServe-t, hogy megváltoztatta a LempeZár-WebK (LZW) kódlistát, amelyre épül a GIF is. Az új változatot is megcsúszkázta a CompuServe és a mozgóképek változatban is ezt használja. Ezek után ha glyn, az állományok elcsúszkázhatatlanok, ugyan az a GIF CompuServe formátuma, állományok elcsúszkázhatatlanok.

1.2 Vektor- és rasztergrafika összehasonlítása

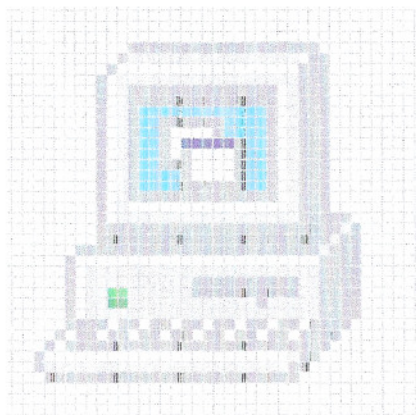
A vektor és raszter (más néven pixel vagy bitmap) grafika két alapvető és lényegesen különböző módszere a grafikus állományok megjelenítésére és tárolására. A grafikus állományok kezelésére valamelyik módszert vagy esetleg a kettőt együttesen alkalmazzák.

1.2.1 Raszteres grafika

A raszteres alkalmazások igen népszerűek, mert könnyen alkalmazhatóak és használhatóak bármely típusú kép esetén. A raszteres grafika azt jelenti, hogy a kép sorokból (scanline) és azon belül oszlopokba rendezett képpontokból épül fel. Tehát úgy képzelhetjük el, hogy a képet egy rácszerkezettel osztottuk fel apró elemi részekre. A 1. ábra egy bitérkép kinagyított részletét mutatja, ahol rácsponatok egy-egy képpontnak felelnek meg. Végeredményként az adott képpont (pixel) pozícióját és színét kell tárolnunk. A raszteres grafika alapeleme a képpont. Alkalmazható még a képpontokból álló téglalap (pixmap), melyet főleg betűk, fontok ábrázolására használunk. Az előző fejezetben láthattuk, hogy nagyon sokféle raszteres állomány létezik. Ezeknek közös jellemzőik, hogy általában a file elején a header részben tartalmazzák a színmélységet, színpalettát, körmértéki módot és egyéb a tárolással kapcsolatos információkat. A bitérképű állományok egyszerű kezelhetőségük miatt főleg a már kész képek pl. a televíziós képfelvétel és továbbítás területén népszerűek. Meg kell említenünk a vektor grafikával való összehasonlítás miatt, hogy milyen hátrányai vannak a bitérképű grafikának:

- Hatalmas képméret: Egy nagy felbontású true color kép több megabyte memóriát is felhasználhat a tároláskor, sőt meg többet a megjelenítéskor.
- Komoly hardver erőforrásokat igényel. Az előzőekből is adódik, hogy pl. egy 16 bites és egy 32 bites buszrendszer közötti különbség ebben az esetben drámai különbségeket mutat. A megfelelő számítógép egy munkállomás (workstation) vagy egy igen gyors PC szükséges, hogy elfogadható sebességgel tudjuk feldolgozni a grafikus képeket.
- Alacsony rugalmasság: A képpontoknak nincs kapcsolatauk egymással. Pl. egy képen amely ábrázol egy mezőt és egy házat nem tudjuk beazonosítani, hogy mely pontok a mező és melyek a háza, vagyis nem léteznek poligonok és objektumok. Következésképpen, ha módosítani akarjuk a képet pl. megnagyítani vagy kicsit megdönteni a házat, akkor ez nem fog sikerülni, vagy igen fáradságos munka az adott terület pontonként való módosítása.
- Felbontási probléma. A kép örzi felbontását, bármely részét nagyítva szembetaláljuk magunkat a lépcsőhatalas problémájával. Tehát ha például egy körnek látszó alakzatot kinagyítottunk, akkor nem egy nagyobb sugarú kört kapunk, hanem egy nagyobb sugarú lépcsős szélű nagy pontokból álló valamit, ami egyre kevésbé emlékeztet minket körre.

Természetesen számtalan kiváló program létezik amellyel a fent említett problémák megoldhatóak (Pl. Adobe PhotoShop, Corel Photo-Paint, stb). Ezeket az alkalmazásokat gyakran fotóretusáló programoknak is nevezik, mivel felhasználhatóságuk ehhez a szakmához áll legközelebb. A Corel Draw programcsomagban található, egy Corel Trace nevű vektorizáló program, amely képes a raszterképeket vektorokká fordítani, így a



1. ábra. Nagyító alatt egy ikon

1.2.2 Vektorgrafika

A vektorgrafika azt jelenti, hogy a képet vonalak, alakzatok és görbék sorozataként írjuk le, figyelembe véve, hogy továbbra is lehetnek miniválasztással vagy szímmel kitöltött területek. A vektorgrafikát tartalmazó fájlok úgy néz ki mintha egy program fájlját vizsgálnánk. Angol parancsszavakat és adatokat tartalmaz ASCII formátumban, ebből következően szabadon szerkeszthető valamilyen editorral. Pl. 100 mm sugarú kör $A(100,2250,5000)$, A középponttal lehet a következő parancs: CIRCLE(100,2250,5000).

2. ábrán egy HP-GI állomány tartalmát látjuk két hasábnban szerkesztve ASCII formátumban, majd a 3. ábra az általa megadott rajzot tartalmazza.

Felismerhető utasítások pl:

- CI = kört rajzol adott sugarral (Circle).
- PU = és PD vonalhúzó utasítások (PenUp és PenDown).
- PW = toll szélességet definiálja (PenWidth).
- SP = Tollat választ (Select Pen).

1.3 Grafikus képek a WINWORD szövegszerkesztőben és az OLE technika

Az alkalmazások legfőbbje fogadja mind a vektoros mind a raszteres képeket. Az olyan típusú szövegszerkesztő mint pl. Word for Windows képes arra, hogy a dokumentumba beágyazza vagy a dokumentumhoz hozzákapcsolja a raszteres ill. vektoros képeket. Mivel irasunkban főleg PC DOS alkalmazásokkal foglalkozunk, ezért ebben a fejezetben az objektumok beágyazása és kapcsolása alatt a Windows alatt elterjedt OLE technikát fogjuk tárgyalni (Objects Linking and Embedding, OLE). Szövegszerkesztőnek a Word for Windows-t választottuk, mert Magyarországon kérés nélkül ez a legelterjedtebb szövegszerkesztő, és célunknak tökéletesen megfelel.

1.3.1 Képek beágyazása (Embedding) és csatolása (Linking)

Ami a számítógépünkben található –program, adatállomány, kép, táblázat, hang, mozgó kép, grafikon– az mind lehet objektum, s ezek az objektumok más objektumokat is létrehozhatnak. Ezentul csak a képektől fogunk beszélni, bár az elmondottak a többi objektum esetén is szinte teljesen hasonlóak. Amely programot úgy készítenek el, hogy képes legyen kezelni objektumot, az elvileg bármely objektummal tud dolgozni. Persze ez nem ilyen egyszerű, és az OLE technikának nagy ára van, mert ezek a programok nagyon nagy méretűek s meg lehetően nehézkesen és lassan kezelhetők.

- Amikor hozzákapsolunk (csatolunk) pl. egy PaintBrush (Rajzoló) képet egy Word szöveghez, akkor a Word-nek megadjuk a BMP állomány nevét és a szövegszerkesztő megjeleníti az állomány tartalmát. A Word használata közben időről időre ellenőrizhetjük a kapcsolatot és frissíthetjük azt a kép esteleges átszerkesztes után, ezzel a módosított kép jelenik már meg a szövegben is.
- Ha beágyazzuk az előbbi képet, akkor a szövegszerkesztő dokumentumában létrejön valami, ami az eredeti BMP kép másolatának nevezhetünk. Nem beszélhetünk állományról mert az operációs rendszer nem tud róla, neve nincs, viszont ha módosítani akarjuk, akkor a Word behívja a Paintbrush-t, s már is szerkeszthetjük a képet

Lényeges különbség az, hogy kapcsolásnál fizikai kapcsolat létezik a két állomány között, míg beágyazásnál nem. Másképpen fogalmazva, ha a kapcsoló állományt letöröljük vagy megváltoztatjuk fizikai helyzetét, akkor a dokumentumban csak hibáüzenet jelenik meg a kép helyén. Beágyazásnál fizikailag is bekerül a képállomány másolata, későbbiek során az eredeti állomány le is törölhető, a kép akkor is benne lesz e szövegben, hiszen magában hordozza azt. Kapcsolásnál lényegesen kisebb lesz a dokumentum mérete viszont hordoznunk kell a kapcsoló állományokat is, míg beágyazásnál nagyon nagy méretű állományt kapunk, viszont egyetlen egy állomány tartalmaz mindent. Használhatóságról nehéz véleményt mondani, mert a Word for Windows tartalmaz olyan belső képszerkesztő programot, amely sok grafikus állomány formátumot kezel. Sokszor saját maga önkívénen megszünteti a kapcsolatokat, ha általa ismert állományról van szó. Pl. ha kapcsolunk a szöveghez egy a Word által szerkeszthető kép formátumú állományt, akkor a kép módosításánál nem az eredeti programot hívja be, hanem a saját képszerkesztőjét és megszünteti a kapcsolatot, vagyis beágyazza a képet. A továbbiakhoz tisztáznunk kell két fogalmat:

- Kliens program a fogadó objektumkezelő programját nevezzük így, a mi esetünkben a Word for Windows szövegszerkesztő.
- Kiszolgáló vagy szerver program: az OLE objektumot létrehozó és kezelő programot nevezzük így, amely speciális objektumkezelő funkciókat tartalmaz. Pl.: PaintBrush

Amikor egy objektum bekerül egy kapcsoló dokumentumba, az összerendelés azzal az alkalmazóval, más neven kiszolgáló programmal létrehozta. Mint tudjuk az összerendelésnek két módja van, a (linking) és a beágyazás (embedding). Tudunk lell még a Regisztrációs adatbázis szerkesztése egy olyan speciális eszámítógép működésével kapcsolatos információt tartalmazó beállítások megváltoztatását. Tehát az OLE-val kapcsolatos vagyis minden újabban telepített program módosíthatja a regisztrációs adatbázis problémákhöz vezethet, pl. az OLE t az azoknál az állományoknál, ahol eddig működött. Ezek után grafikus állományainkat beépíteni dokumentumunkba.

1.3.1.1 Meglévő állomány csatolása a dokumentumhoz:

A művelet végrehajtásához általában a következő menüpontot kell választani: *Beállítás*Objektum (Insert*Object)*. Objektum helyett speciál választathatjuk a *Kép* almenüt is. Ha nincs *Beállítás* menü, akkor menüt. Ezután válasszuk ki a *Létrehozás fájlból* opciót, ker amelyet hozzá akarunk kapcsolni a jelenleg használtéhoz és jelöl

1.3.1.2 Meglévő állomány beágyazása a dokumentumba

Ugyanaz a teendő, mint előbb, azzal a különbséggel, hogy lehetőséget nem jelöljük ki.

1.3.1.3 Még nem létező objektum újként való beágyazása:

Hasonlóan járunk el: *Beállítás*Objektum (Insert*Object)*. A Word for Windows-ban választathatjuk a *Kép* almenüt is. Ha nézzük át a *Szerkesztés (Edit)* menüt. Majd az *Új létrehozás* válasszuk ki megadva a kiszolgáló alkalmazás objektumának tí

1.3.1.4 Beágyazott objektum kapcsolóttá alakítása:

Kattintsunk rá kétszer a beágyazott objektumra ezzel behoz betöltött alkalmazásban jelöljük ki az objektumot (pl. képet), n megfelethetjük pl. a *Szerkesztés*Másolás (Edit*Copy)* menüp vissza a barhová a szövegszerkesztőbe, ezzel visszatérünk bezáródik. Ezek után önállóan futtassuk a kívánt alkalmazást majd az önállóan működő programba illesztjük be a végül a *Szerkesztés*Beillesztés (Edit*Paste)* menüpontokkal, mentjük programból. A WinWordbe visszatérve töröljük a régi objektu tehetjük meg, hogy rákattintunk az objektumra és leütjük a frissen létrehozott állományt a *Meglévő állomány csatolása a d szerint kapcsoljuk ugyanarra a helyre.*

1.3.1.5 Kapcsoló objektum beágyazottá alakítása:

Ez a művelet nagyon egyszerű, csak a kapcsoló állományt *Szerkesztés*Csatolás (Edit*Links)* menüpontok segítségével

a csatolást. Ezután a kívánt helyre beágyazzuk az állományt a *Meglevő állomány beágyazása a dokumentumba* bejegyzés segítségével.

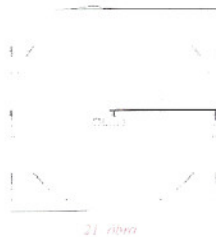
1.3.1.6 OLE technika hátrányai

Sajnos az OLE igen lassúnak mondható, s nem helytakarékos. Mind a kapcsolásnál, mind a beágyazásnál a forrásobjektum többszörösével nő a kliens állomány mérete. Az OLE használata közben a rendszer erőforrásait igen hamar kimeríti a szamitástan szervert alkalmazás betöltése, ami könnyen a rendszer teljes összeomláshoz vezethet, különösen Windows 3.1 alatt. Megoldási javaslataink:

- Kerüljük az automatikus frissítéseket. A *Szerkesztés*Csatolás (Edit*Links)* menüpontnál használjuk a *Kézi (Manual)* frissítést az automatikus helyett, így saját magunk tudjuk vezérelni ezt.
- Hagyjuk nyitva a kiszolgáló alkalmazást. Ha rendszerünk erőforrásai lehetővé teszik az OLE használatát vagyis rendelkezünk elég gyors központi egységgel, legalább 16 Mbyte memóriával és természetesen gyors nagy kapacitású winchesterrel, akkor ne csukjuk be a szerver programokat, mert azok újból és újból való betöltése igen hosszú időt vehet igénybe.
- A kliens program néhány esetben saját maga is tudja olvasni a szerver programok állományait. Ilyen esetekben ne használjuk az OLE-t. Pl. a Word for Windows esetén a *Beszúrás*Kép (Insert*Picture)* használatával a grafikus állományokat közvetlenül is olvashatjuk. Különösen jó eredményt érhetünk el bitképpek (pl. BMP) beszúrása esetén. Ez az eset akkor fordul elő, amikor a vágólap tartalma egy bitkép, és ilyenkor a *Szerkesztés*Beillesztett beillesztés (Edit*Paste)* menüpontokat választjuk. Elkör lehetőségünk van a Winword számára kezelhetőbb *Kép* megoldást választani, ami kevesebb erőforrást igényel, kisebb lesz az állomány mérete és szebb nyomtatási képet is ad.

tekintünk egy pontot erre a prototípusra Turbo Pascal programozás korlátozásai.

Készítsük el a 28. ábrának megfelelő rajzot, amelyen egy kör érinthet negyzetet láthatunk. Feladat megoldásánál vegyük figyelembe a torzítás tényezőt.



Az algoritmust világ koordináta-rendszerben írjuk le. De DC-ben a különböző felbontású grafikus üzemmódok esetén figyelembe kell venni a torzítás tényezőt.

```

 Beméno adatok: x,y,r
 Procedure Elm5_Negyzet(x,y,r:Integer);
 Var
   Xmp,Ymp:Word;
 Begin
   GetAspectRatios(Xmp,Ymp);
   Rectangle(x,y, Round(x+Xmp/Ymp), Round(y+Round(x+Xmp/Ymp)),
     Round(x-y),r);
 End;
 
```

Az elvárásom a Round függvény ismételtől azt eredményt (Xmp/Ymp) használást tekintem zavarónak, mert így ellátulástuk a egész típusok szorzása során fellépő túlértékelést. A GetAspectRatios eljárás viselkedése a grafikus meghajtó adott üzemmódjához tartozó torzítás tényezőket, vagyis a fejtáblák alakú képpontjait visszatekintve ill. függőleges oldalának arányát. Néha egy pontja ezen értékek:

Üzemmód	Felbontás	Xmp	Ymp
Graph	320x200	8322	10000
View	640x200	4300	10000
ViewMed	640x380	7756	10000
ViewHi	640x190	10000	10000

A táblából látható, hogy 640x180-as felbontásban nincs torzítás, ezért ebben a felbontásban nem kell figyelembe venniük a torzítást. A labo csak akkor következzen be, ha más felbontású monitoron is szeretnénk használni a programot.

Szakasz raizolása



Ha az egyik növekmény 1, akkor az feltehetően lesz, hogy az egyik növekményünk különbözősége szimulálót használjunk.

```

 Procedure DDA(x1,x2,y1,color:Integer);
 Var
   hoxsz:Integer;
   x,y,y0,y1:real;
 Begin
   hoxsz:=abs(x2-x1);
   If abs(x2-x1)>hoxsz Then hoxsz:=abs(x2-y1);
   y0:=x2-y1+hoxsz;
   y1:=y2-y1+hoxsz;
   x:=x1+0.5; y:=y1+0.5;
   For i:=1 to hoxsz do
     Begin
       PutPixel(Round(x),Round(y),color);
       x:=x+hoxsz;
       y:=y+y0;
     End;
   End;
 
```

4.3.2 Bresenham-algoritmus

Bresenham J.H. kifejlesztett egy klasszikus algoritmust, amely alapul az egyszerű DDA labat és általában hardver implementációra is. Esethöz Midpoint (középpont) technikát fejlesztette ki, amelyre épülő algoritmust először Pitteway, M.L. W. publikált. A középpont technika kimutathatóan egyszerűsít a pontokat produkáló egyszerű szakaszok esetén, mint az eredeti Bresenham-algoritmus. Most az eredeti algoritmust ismertetjük, és a korábban bemutatással térünk át a Midpoint algoritmusra.

Induljunk ki azzal az egyenes $y=mx+b$ alakú egyenlettel. A megrajzolandó szakasz kezdő és végpontjával adott. Tehát készítsünk fel egy $T(mx/y) + x^2 + y^2$ elmszt. Legyen $dx=x2-x1$ és $dy=y2-y1$. Ekkor $m=dy/dx$. Tegyük fel, hogy az egyenes meredeksége a következő: $0 \leq m \leq 1$ tehát az egyenesnek a vízszintes tengellyel kezdő és végpontjával dx távolságra van. Ekkor az egyszerűsített, hogy egyenletünk

4.3 Szakasz raizolása

Az egyenes szakasz rajzolás algoritmus megadójához elkerülhetetlen mennyi matematikai tudást be kell szerezni. Bresenham algoritmusának levezetése olyan egyszerűsített matematikai vizsgálat a végző eredmény könnyen programozható.

Néhány kritériumnak elégét kell benne a számítógéppel látzott szakaszoknak.

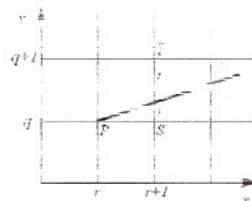
- A) A szakaszok „egyesen vonalnak” kell látzaniuk. Közvetlen grafika esetén pontos csak akkor lenne elvárható a szakasz egy pontja, ha 45°-os szögben vagy vízszintesen vagy függőlegesen irányban halad. Egyéb esetben nekünk kell döntanünk, hogy az első egyenestől elcsúszva melyik rasterpontot választjuk.
- B) Pontosság kell lennie. Ha nem pontosan a kezdőpontból indul el a végpontig, ha szakasz, akkor poligonvonal rajzolás esetén halmozódóan kicsiny hibák felhalmozódhatnak, amelyek végül a pontok elmozdulását okozhatják.
- C) Fedettség legyen alkalomra figyelembe a vonal hosszától és lejtésétől. Feltehetően fényességként értékeljük amikor sötét háttér mellett rajzoljuk a szakaszt a képernyőn csak a már említett kedvező esetekben (45°, 0° és 90°) ültető tökéletesen. Kis felbontású képernyőnél (pl. 320x200) egyik legismertebb szegélytel fedettségalkalmi fellelő lepcsőzetes. Ilyen esetekben a vonal fedettségének megváltoztatása vezetne eredményhez. Tehát a vonal és a környező pontok közötti viszonyoktól a minél több vonal hossza értené el. Ezzel szemben a képernyőn a vonal és a környező pontok közötti viszonyoktól a minél több vonal hossza értené el. Ezzel szemben a képernyőn a vonal és a környező pontok közötti viszonyoktól a minél több vonal hossza értené el.
- D) Alkalmazhatóság. Mivel igen gyakran használják ezeket, ezért a gyorsaság alapvető elvárás az algoritmusoknál szemben.

4.3.1 Egyszerű növekményes módszer

Legegyszerűbbnek tűnő megoldás, ha az egyenes $y=mx+b$ alakú egyenletből indulunk ki. Ekkor rögtön megkapjuk az egyenes y tengelypontját (0,b). Ezek után az $m = \Delta y / \Delta x$ segítségével megkérdezzük, hogy mennyit lépjünk balra és mennyit felé, hogy megkapjuk az egyenes következő pontját. Hasonlóan járunk el, mint ahogy azt általában iskolai tanultuk a matematika órák. Ezrelvételül egy növekményes algoritmust kaptunk, amelynek csak az első lépést, hogyan indulunk kell leírásunknak a kezdő pontjából, mert az ideális egyenes helyett csak közelítő raster pontokat kaphatunk. Ezzel hátrányoson próbál segíteni az egyszerű DDA (digitális differenciál-analízis) mégis úgy, hogy a dx -et és dy -t kedvezőben választja meg. A nagyobb elmozdulás ugyan legyen a növekmény egy, tehát $\Delta x/\Delta y=1$. A 22. ábra egyszerű DDA-val rajzolt szakaszt

Fejezetek a számítógépi grafikából

egy bizonyos nagyságra, mint az y tengelyen elmozdulni. A növekményes algoritmus értéke egyelőre való növekmény használata, hogy megvilágítsa fel változtatni az y koordinátát. Az egyenes ideális egyenletéből valóban a két y koordináta közötti távolság. Az a feladat, hogy a két lehetséges y koordináta közül azt válasszuk ki, amelyiknek az ideális egyenes meredeksége a kisebb. A 22. ábra negyzetűlő kértékezőzés pontja egy képernyő pixel felé meg. A P ponton utalunk a szakasz. Tegyük fel, hogy ezt a pontot az $(i-1)$ -es lépésben jelöltük ki. Az i -edik lépésben az x koordinátát eggyel növeleljük. Tehát x koordináta $i+1$ lesz, és megkérdezzük, hogy a lehetséges S és T pont között melyik válasszuk, vagyis változtatni hagyjuk az y koordinátát vagy növeleljük eggyel. Legyen pont eltérése az ideális egyenlettel s , az T ponté pedig t . A Bresenham-algoritmus megállapítja, hogy melyik hiba kisebb az egyik alábbi választ. A 22. ábra is látható, ha az S pontot kell bejelölnünk.



A számítás egyszerűsége miatt feltételezzük fel, hogy $y=mx+b$ egyenes általában az origó ekkor $b=0$. Felhasználva ezt és a már meghatározott meredekséget az egyenes egyenletét

következő lesz: $y = \frac{dy}{dx} \cdot x$

A 23. ábra alapján használható

$$s = \frac{dy}{dx} (r+1) - q \quad t = q + 1 - \frac{dy}{dx} (r+1)$$

Ebből adódik:

$$s - t = \frac{dy}{dx} (r+1) - 2q - 1$$

Az $s-t$ pontos értéke nincs szükségünk, mert az előjele alapján eldönthető, hogy melyik pontot válasszuk. Pl. ha $s-t > 0$ akkor $s-t$ és T pontot kell választanunk, ellenkező esetben pedig az S pontot.

Teljesen elég, ha $dx > 0$ és szorozzuk meg az egyenletet dx -szal.

$$dx(s-t) = dy(r+1) - 2q \cdot dx - dx$$

Az egyszerűsítés kedvéért vezessük be a dx jeleket, ahol az i index a lépésszámot jelöli.

$$dx(r) = dy \cdot (x-1)$$


```

program grafika;
uses crt,graph;
var xx1,yy1,xx2,yy2,color:integer;
{*****}
function graf:boolean;
var gv, gm:integer;
begin
  graf:= true;
  detectgraph (gv,gm);
  { vagy gv:=detect;}
  initgraph(gv, gm, '');
  if graphresult <> grOk then
    begin
      writeln('Hiba az inicializ l sakor!: ',grapherrormsg(graphresult));
      graf:=false;
    end;
end;
{*****}
procedure DDA(x1,y1,x2,y2,color:integer);
var hossz,i:integer;
    x,y,xn,yn:real;
begin
  hossz:=abs(x2-x1);
  if hossz< abs(y2-y1) then
    hossz:=abs(y2-y1);
  xn:=(x2-x1)/hossz;
  yn:=(y2-y1)/hossz;
  x:=x1;
  y:=y1;
  for i:=1 to hossz do
  begin
    putpixel(round(x),round(y),color);
    y:=y+yn;
    x:=x+xn;
  end;
end;
{*****}
begin
  clrscr;
  if graf then
    begin
      DDA(20,20,200,200,white);
      setcolor(white);
      line(20,50,200,230);
    end;
  readln;
  closegraph;
end.

```

- circle : kör
- ellipse : ellipszis
- fillellipse : kitöltött ellipszis
- bar : kitöltött téglalap
- setfillstyle : kitöltési mód.
- setcolor : rajzszín
- setbkcolor : háttérszín
- line : vonal
- getx,gety : x,y koordináták
- cleardevice : képernyő törlése
- getpixel : képpont színének a lekérdezése
- putpixel : pont rajzolása
- outtext(xy) : adott névvel írás